

90-TA ROCZNICA URODZIN SŁUGI BOŻEGO JANA PAWŁA II

Wstęp.

„Jest rzeczą godną i sprawiedliwą, abyśmy Bogu złożyli Wielkie Dziękczynienie” – Eucharystię za dar życia Sługi Bożego Jana Pawła II i to w dzień 90 rocznicy jego urodzin. Dziękujemy za ten dar życia dany całemu Kościołowi a równocześnie zanosimy do Boga modlitwy o rychłe wyniesienie Go do chwały ołtarzy.

Słowo Boże = życie Jana Pawła II

1. Słowo Boże, przed chwilą do nas skierowane przypomina nam jak to Jezus Chrystus zlecał apostołowi, św. Piotrowi, budowanie i prowadzenie Kościoła. Św. Piotr wyznał przed wspólnotą apostołów, że Jezus Chrystus jest dla nich Synem Bożym – posłanym Mesjaszem. Na to wyznanie Jezus Chrystus mówi do św. Piotra: „Ty jesteś Opoka i na tej skale zbuduję Kościół mój”.

Jan Paweł II w swoim prawie dwudziestosiedmioletnim pontyfikacie identyfikował się z misją św. Piotra i jak Piotr w całym swoim apostołskim posługiwaniu słowem i życiem wyznawał przed ludźmi i wobec Jezusa: „Panie, Ty wiesz, że Cię kocham” (J 21, 16). Swoim słowem, swoim życiem, swoją działalnością, całą swoją pasterską posługę wyznawał: „Panie, do kogóż pójdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego” (J 6, 68). Dlatego we wszystkich podróżach apostołskich dało się odczuć, gdy pouczał wiernych, słowa z inauguracji pontyfikatu (22.X.1978 r.): „Nie lękajcie się, otwórzcie drzwi Chrystusowi”. W słowach tych wzywa nas i dziś do uwolnienia się od wszelkich lęków. Ten lęk może się rodzić, gdy także dziś patrzymy na ogrom zła. Dlatego wzywał i dalej wzywa, by otworzyć dla Ewangelii systemy społeczne, by otwierało się serce ludzkie. Napominał, aby Bóg nie stał się „Wielkim Nieobecny”. Nieobecność Boga prowadzi do pustki, lęku przed przyszłością oraz do rozpacz, przykrywanej hałaśliwą zabawą. Przykład tej odwagi dawał

sam. Nie pokonały go ani kule wysłanego zamachowca, ani terror mediów domagających się z wielkim krzykiem liberalizacji chrześcijańskich zasad moralnych. To On był i pozostanie dla nas Skałą – Piotrem naszych czasów.

2. W pierwszym czytaniu przemawiał do nas św. Paweł. Sam opowiada jaka była jego droga do Chrystusa, a potem droga z Chrystusem dla Kościoła. Jan Paweł II w swojej posłudze apostołskiej upodobił się także do św. Pawła – Apostoła Narodów. Jak niegdyś Paweł z Tarsu poniósł chrześcijaństwo w rejon basenu Morza Śródziemnego, tak Jan Paweł II odbywając liczne i pełne przygód podróże apostołskie, docierał z Ewangelią do ludzi niemal na całym świecie. Docierał do ludzi prostych, ludzi młodych, uczonych, ludzi nauki, kultury i polityki. Występował na forum ONZ, Parlamentu Europejskiego, w parlamentach narodowych, także w polskim parlamencie (11.VI.1999 r.). Odbył 104 podróże apostołskie. Owe podróże, pielgrzymki przyniosły przebogate owoce w wymiarze indywidualnym i społecznym. Jak tu nie wspomnieć zainicjowane światowe spotkania z młodzieżą, czy coroczne dni młodzieży w Niedzielę Palmową, odbywające się w różnych krajach. Te spotkania cieszą się osobliwym duchowym i społecznym klimatem.

3. Jan Paweł II złączył w sobie także w przedziwny sposób nie tylko dwóch apostołów Piotra i Pawła, ale uobecnił w sobie charyzmat umiłowanego ucznia Chrystusa Jana – Apostoła – Ewangelisty.

Tak jak św. Jan był zakochany w Bogu. Był myślicielem, filozofem, teologiem i mistykiem w jednej osobie. Był człowiekiem wielkiej modlitwy. Rozwijał Janową wizję Boga, że Bóg jest miłością, miłosierdziem.

Na wzór św. Jana był bardzo blisko Maryi. Maryję obrał sobie za „towarzyszkę” życia. Jak św. Jan „wziął Maryję do siebie”. Zawierzył Jej całe życie: „Totus tuus – cały Twój”. A Maryja czuwała nad nim. To w pielgrzymce dziękczynnej do Fatimy w 1982 r. Jan Paweł II zamknął opis sytuacji z 13 maja

1981 r.: „Jedna ręka wymierzała broń a druga zmieniała kierunek kuli – macierzyńska dłoń zmieniała bieg śmiertelnego pocisku”. Sługa Boży „Cały dla Maryi a Maryja z Nim”.

Drodzy Bracia i Siostry!

To krótkie rozważanie o Słudze Bożym – Janie Pawle II w rocznicę Jego urodzin. Jan Paweł II złączył w przedziwny sposób właśnie w sobie postawę aż trzech apostołów: Piotra – Pawła – Jana i wziął ich do siebie razem z Maryją – Matką Jezusa Chrystusa.

Boże w Trójcy Przenajświętszej,
dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi
Papieża Jana Pawła,
w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć,
chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości.

On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu
i matczynemu wstawiennictwu Maryi,
ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza,
wskazując świętość,
która jest miarą życia chrześcijańskiego,
jako drogę dla osiągnięcia
wiecznego zjednoczenia z Tobą.

Udziel nam, za jego przyczyną,
zgodnie z Twoją wolą, potrzebnych łask.
Ufamy, że Twój Sługa Papież Jan Paweł II,
zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych.
Amen.

Gliwice,- katedra, 18.05.2010 r.

Formularz ze święta Apostołów Piotra i Pawła
I zyt. Ga 1, 11-20 z wigilii
Ps. z wigilii „Po całej ziemi...
Ew. Mt 16, 13-19 ze święta